

JAUME BARTUMEU CASSANY
Excap de Govern

Oportunitat i veritat

Hem de tocar de peus a terra: les coses no estan bé

Andorra necessitaria en aquests moments un programa comú que transcendeixi les línies divisòries de la política. Un programa comú que interessi a dreta i esquerra. Aquest programa comú hauria de ser de caràcter econòmic. Caldria el compromís comú i compartit de donar prioritat al relançament econòmic del país i de no adoptar cap decisió política que pugui posar en risc l'economia andorrana.

Un programa de mínims per evitar errors en la negociació amb la Unió Europea.

Compte quan brandem conceptes com veritat o raó per sostenir que la nostra memòria dels fets és la bona, i la resta no val.

Hi ha coses discutibles perquè es basen en percepcions subjectives i altres que, en canvi, par- teixen d'evidències contrastables i perfectament objectives

La comunicació cloroform del govern en relació a les negocia- cions amb la Unió Europea està esdevenint purament anestèsica. No es tracta de mentir direc- tament, sinó emfatitzar aspectes parcials que, en el fragor de la discussió o del titular gras, esde- venen la totalitat.

Això es veu també en altres aspectes de l'actualitat andorra- na on s'acumulen els exemples en què es pren una part pel tot, sigui debatent sobre l'estat gene- ral de l'economia, les pensions, la reforma laboral, les mesures per afrontar l'alça de preus o el mer- cat de l'habitatge.

Malament rai, però, si ens considerem dipositaris de la raó i de la veritat, ni que sigui retòri-

cament, perquè llavors el diàleg democràtic per tot el seu sentit. L'existència dels Parlaments es basa justament en el fet que nin- gú és propietari de la veritat ni té raó d'ofici, tret que no ens posem a debatre la taula de nou o la fór- mula de l'àrea d'un triangle.

Cal adoptar totes les mesu- res necessàries per evitar una reculada econòmica com a con- seqüència d'una aplicació força- da de l'Acord d'associació amb la Unió Europea. Cal prevenir el país contra l'espiral recessiva que ens amenaça. Aquesta hauria de ser la principal tasca col·lectiva. Cal ser realistes, les coses no es- tan bé.

Estem en el moment més difícil des de la Constitució, ara fa trenta anys

Càritas Andorrana, una en- titat exemplar en la defensa dels drets constitucionals a una vida digna, i a un habitatge a preu assequible, va organitzar la setmana passada una vetlla- da solidària. Un bon moment per recordar l'augment dels seus usuaris i el nombre de famílies ateses perquè no poden fer front a les despeses de casa seva.

A l'hora de concretar un acord d'associació amb la Unió Euro- pea, negar el risc econòmic que Andorra tindrà en assumir la lli- bertat de circulació de persones i serveis seria una autèntica ir- responsabilitat. Relativitzar-lo o

banalitzar-lo, també.

El principi de realitat ha de tornar a presidir la vida pública del país.

Les dades negatives hi són i comencen a aparèixer en els me- suraments.

Un eventual empitjorament de les expectatives pot tenir con- seqüències a curt termini en el mercat laboral.

Per conjurar aquests riscos greus esdevé necessari un acord de mínims pel que fa a l'econo- mia.

Perquè, toquem de peus a ter- ra, Andorra està avui en el mo- ment més difícil i delicat d'ença de l'adopció de la Constitució, ara fa trenta anys.

Reflexionar és important. So- bretot abans i després de certs moments.

Perquè hem de ser conscients que, si adquirim un compromís, després hem d'aconseguir com- plir-lo. Per això porto setmanes avisant que la pressa és mala consellera. Estic convençut que enllestir l'acord d'associació amb la Unió Europea amb atabala- ment i improvisació tindrà ma- les conseqüències per al país.

Les urgències, les crisis a l'en- torn de les quals es concentren els debats mediàtics i les discus- sions polítiques són les conseqüències de decisions no adopta- des fa molt de temps.

Una bona reflexió ens ajuda a entendre els problemes, buscar diferents alternatives i triar la millor.

La situació em preocupa per- què no observo pas que s'estigui reflexionant gaire.